

Publicerad 2010-01-09 00:05 av HerrGlad

allt om människor har hon lärt mig

de sjunger för dig

och för henne, hon sitter vid bordslampan

i tröstlös väntan

och ja jag vill så gärna bära

men hur bär man den som burit så mycket

och varför ligger smärta så nära ilska ?

kornelia, är du rädd för det som fräter ?

det som fräter dina ömtåligaste tankar

luktar bränt i månader, år

hur kan det du håller så mycket av

göra så ont i dig

hur kan något så litet

sticka så djupa hål

?

hon sitter varje natt och väntar

och du vill stryka bort varje rynka

smeka varje grått hårstrå

du vill hålla hennes hand

få henne att le

du sitter ihopkrupen

och gråter hennes tårar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HerrGlad med Poeter.se id #23338 innehar upphovsrätten